

Publicerad 2024-06-18 07:37 av Ingvar Loco Nordin

Det finns inget försonande

I en mytisk guldålder
sov Gunwald varje natt med Anna och mig
uppe i övervåningens Stora Drömskepp
på gården i Niemisel,
medan årstiderna bytte plats

Nu är den starka, friska katten
- tidigare en skräckinjagande jägare utomhus;
i knät inomhus en spinnande ömhetssökande -
vid åtminstone sjutton års ålder
en flämtande skugga av sig själv;
en 3,2 kilos rest av sin storhetstids 5

...och om vi får tid hos veterinären idag, 18 juni,
dör han innan dagen avtar,
och sedan ska döden ta hans plats hos oss

Det finns inget försonande
att skalda om detta;
bara ett raspande ristan över papperet;
skärsår i off-white,
saknadsordens självskadebeteende,
den svarta sorgens heta blod
över den tunga tidens outhärdlighet,
regnet över vindrutorna
från Luleå
ut till gårdens hukande hus,
hängiga i sommarsorgen;
de på förtröstan utblottade gestalterna,
de i giftigt högsommarmörker utsatta

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingvar Loco Nordin med Poeter.se id #114094 innehar upphovsrätten